

SCIENTIFIC DISCUSSION

VOL 1, No 51, (2021)

Scientific discussion
(Praha, Czech Republic)

ISSN 3041-4245

The journal is registered and published in Czech Republic.

Articles are accepted each month.

Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

- **Chief editor:** Zbyněk Liška
- **Managing editor:** Štěpán Kašpar
- Leoš Vaněk (Metropolitní univerzita)
- Jarmila Procházková (Univerzita Karlova v Praze)
- Hugues Bernard (Medizinische Universität Wien)
- Philip Brinkerhoff (Universität zu Köln)
- Zofia Jakubowska (Instytut Stosunków Międzynarodowych)
- Łukasz Woźniak (Uniwersytet Warszawski)
- Petr Novikov — Ph.D, Chair of General Psychology and Pedagogy.
- Daniel Skvortsov — Ph.D., assistant professor of history of medicine and the social sciences and humanities.
- Lyudmila Zhdannikova — PhD in geography, lecturer in social and economic geography

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal.

Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

«Scientific discussion»

Editorial board address: Korunní 1151/67, 130 00 Praha 3-Vinohrady

E-mail: info@scientific-discussion.com

Web: www.scientific-discussion.com

CONTENT

SECTION OF BIOLOGICAL AND MEDICAL SCIENCES

Ashurova M., Sulaymanova G., Ganieva N.

EVALUATION OF THE QUALITY OF EMULSION FAT
PRODUCTS.....3

Shepetovskaya N., Kalenteva S.,

Shepetovskaya M.

THE RELATIONSHIP OF COGNITIVE PARAMETERS OF
THE PERSON WITH HIS BLOOD GROUP6

SECTION OF HISTORICAL SCIENCES

Boiko Yu.

DEMO-CONFESSIONAL SITUATION IN THE SOUTH-
WESTERN PROVINCES OF THE RUSSIAN EMPIRE IN
THE MID-19TH CENTURY.....11

Buglay N.

COVERAGE OF POLAND'S FOREIGN POLICY PRIORITIES
IN THE WORKS OF MODERN UKRAINIAN
SCIENTISTS.....20

SECTION OF HUMANITARIAN AND PHILOLOGICAL SCIENCES

Zaitseva O., Mazin V.

EXPERIMENTAL WORK RESULTS ON THE FORMATION
OF READINESS TO PREVENT CONFLICTS AMONG
FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS25

Zatsepina N.

TOURIST MOTIVATIONS AS A FACTOR OF RELIGIOUS
TOURISM DEVELOPMENT29

SECTION OF MATHEMATICS, PHYSICS AND INFORMATICS

Bondarev B.

THE LIOUVILLE-VON NEUMANN EQUATION. THE FALL
OF A PHOTON ON A FREE PARTICLE35

**ВИСВІТЛЕННЯ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ПРІОРИТЕТІВ ПОЛЬЩІ У ПРАЦЯХ
СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ****Буглай Н.М.***доктор історичних наук, професор кафедри історії
Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського
м. Миколаїв***COVERAGE OF POLAND'S FOREIGN POLICY PRIORITIES IN THE WORKS OF MODERN
UKRAINIAN SCIENTISTS****Buglay N.***Doctor of Historical Sciences, Professor of History Department,
V.O. Sukhomlynskyi Mykolaiv National University, Mykolaiv***Анотація**

Стаття розкриває проблемні питання зовнішньої політики Республіки Польща, що знайшли своє відображення в дослідженнях української наукової думки. Звернення до історіографічних розвідок допомагає осмислити основні орієнтири спрямування зовнішньополітичної діяльності Польщі на міжнародній арені наприкінці XX – на початку XXI ст., зміст і форми її відносин із сусідніми та іншими державами та міжнародними організаціями. Роботи українських дослідників стосуються різних аспектів історії Республіки Польща, а цей підвищений інтерес зумовлений, в певній мірі, тривалим спільним минулим, в тому числі перебуванням українських та польських земель у складі одних держав. Історія Польщі викликає зацікавленість українських вчених в контексті взаємин стратегічного партнерства та її успішного вступу до НАТО і ЄС.

Abstract

The article reveals the problematic issues of the foreign policy of the Republic of Poland, which are reflected in the research of Ukrainian scientific thought. The appeal to historiographical research helps to comprehend the main guidelines of Poland's foreign policy in the international arena at the end of XX – at the beginning of XXI century, the content and form of its relations with neighboring and other states and international organizations. The works of Ukrainian researchers concern various aspects of the history of the Republic of Poland, and this increased interest is due, in part, to a long common past, including the stay of Ukrainian and Polish lands as part of one state. The history of Poland is of interest to Ukrainian scientists in the context of the relationship of strategic partnership and its successful accession to NATO and the EU.

Ключові слова: українські науковці, Польща, дослідження, зовнішня політика, пріоритети.

Keywords: Ukrainian scientists, Poland, research, foreign policy, priorities.

Зовнішня політика РП кінця XX – початку XXI ст. викликає інтерес у представників вітчизняної науки. Велика кількість розвідок дозволяє проаналізувати зовнішньополітичні пріоритети РП, яка продовжує претендувати на роль регіонального лідера Центрально-Східної Європи. Звернення до історіографічних розвідок допомагає осмислити основне спрямування зовнішньополітичної діяльності Польщі на міжнародній арені, зміст і форми її відносин із сусідніми та іншими державами та міжнародними організаціями. Розвідки з історії, політології, соціології, культурології, економічної науки, інших галузей гуманітаристики за відповідною тематикою набувають яскраво відображають широке коло проблем, що тим чи іншим чином пов'язані із формуванням та здійсненням Польщею зовнішньополітичної діяльності.

Звернення до потужного комплексу, що висвітлює зовнішню політику Польщі є актуальним і передбачає проведення масштабної роботи по його аналізу. Роботи українських дослідників стосуються різних аспектів історії Республіки Польща, а цей підвищений інтерес зумовлений, в певній мірі, також тривалим спільним минулим, в тому числі перебуванням українських та польських зе-

мель у складі одних держав. Історія Польщі викликає зацікавленість українських вчених в контексті взаємин стратегічного партнерства та її успішного вступу до НАТО і ЄС.

Важливу інформацію про міжнародні відносини, досліджуваного періоду, основні орієнтири просування світового співтовариства, форми та методи взаємодії між головними геополітичними гравцями, їхню політику щодо держав із регіону ЦЄС, в тому числі Польщі містять праці українських науковців, що носять загальнонауковий характер, у т.ч. колективні праці під загальною редакцією С. Головка [24], Ю. Горбаня [17], ін. В основному, це підручники і посібники, в яких міститься велика кількість фактологічного матеріалу. У дослідженнях Я. Тимківа [30], І. Тодорова [28] та ін. можна знайти велику кількість матеріалу, присвяченого різним аспектам євроатлантичної інтеграції РП, розбудови офіційною Варшавою міждержавних взаємин та регіональної співпраці в контексті інтеграційних процесів у Європі. Ці та інші роботи складають теоретико-методологічну основу дослідження зовнішньої політики Польщі кінця XX – початку XXI ст.

Помітними є студії В. Литвина [22], А. Мартинова [9] та ін., що висвітлюють концептуальне

підгрунтя, стратегічні цілі й ключові пріоритети зовнішньої політики України, а також її взаємини з міжнародними організаціями, провідними державами світового співтовариства, країнами-сусідами, зокрема й Польщею. Ці праці стосуються зовнішньої політики Польщі опосередковано, але завдяки великій кількості фактологічного матеріалу, а також ґрунтовному аналізу ситуації, що мала місце в регіоні Центрально-Східної Європи та в світі в цілому, вони важливі з огляду на те, що значно сприяють формуванню у дослідника комплексного бачення міжнародної ситуації та місцю в ній Республіки Польща.

Упродовж 1990-х рр. зацікавленість вітчизняних учених у висвітленні подій з історії Польщі не відрізнялась високою активністю, а опубліковані розвідки в умовах втрати українською полоністикою своєї «престижності», видаються не інакше, ніж винятком із ситуації, що склалася. Це відбувалось всупереч історично усталеним зв'язкам між українцями і поляками, а також тим фактам, що якісно нові взаємини між нашими двома державами почали вибудовуватись ще в період горбачовської «перебудови», згодом РП першою серед держав світового співтовариства визнала незалежність України, а станом на 1996 р. українсько-польські взаємини вийшли на рівень стратегічного партнерства, важливою складовою якого стало сприяння офіційною Варшавою зміцненню позиції України на рівні світового співтовариства, в тому числі в частині поглиблення взаємин з НАТО і ЄС. Давалися взнаки перехід значної частини дослідників до роботи з українознавчою тематикою, упродовж радянського періоду історії позначеної масовими фальсифікаціями одних питань та свідомим замовчуванням інших, а також відсутністю відповідного джерельного підґрунтя та видань, спроможних сприяти піднесенню в нашій державі досліджень з полоністики. В той час українські історики не демонстрували будь-якого значного інтересу до взаємин між Україною та Польщею кінця ХХ – початку ХХІ ст.

Зрушення у цьому сегменті української історичної науки відбулися лише на початку ХХІ ст. Під впливом позитивних змін, що їх упродовж кінця 1990-х – початку 2000-х рр. у взаєминах між Україною та Польщею, а також за умов загального зростання в українських істориків зацікавленості проблемами всесвітньої історії, що стало характерним для вітчизняної історичної науки пострадянської доби, на початку ХХІ ст. зросла кількість досліджень за тематикою. Одночасно, як це притаманно будь-якому історичному процесу чи явищу, чим більше часу віддаляє аналізовані події від дослідників, тим більше комплексним, ґрунтовним та об'єктивним стає їхній аналіз, значно завдяки врахуванню низки взаємопов'язаних чинників, що на них впливали, визначали спрямованість розвитку. Українська історична полоністика, таким чином, впродовж 2000-х рр. поповнилася науковими розвідками, а наукові пошуки, в контексті різних аспектів досліджуваної проблеми, продовжують набирати обертів.

Таким чином, відомі наукові статті О. Знахоренко [16], В. Колесника [19], В. Медвідя [23] та ін., що комплексно висвітлюють взаємини держав-сусідів, Ці роботи присвячені осмисленню проблеми інтеграції Польщі в НАТО та ЄС, а також розгляду наслідків процесу, що позначились на взаєминах двох держав. Попри песимістичні прогнози, набуття РП членства в НАТО та ЄС не призвело до погіршення відносин між Києвом та Варшавою, а навпаки дещо активізувало їх. В доробку за тематикою маємо низку публікацій, що аналізують українсько-польські взаємини у політичній, торговельно-економічній, військовій, соціокультурній сферах [31; 2; 3] тощо. Потрібно констатувати, що більшості проаналізованих праць притаманним є розгляд взаємин між двома державами в форматі інтеграційних процесів у Європі.

Поява таких монографічних видань за тематикою як «Україна і Польща: шляхи співробітництва (1991-2004 рр.)» [1], «Україна і Польща: стратегічне партнерство в системі геополітичних координат (політико-економічний і секторальний аналіз)» [35] та ін. свідчать про зростання зацікавленості проблемами українсько-польського співробітництва сучасного періоду. Монографічні видання підготовлені на основі аналізу архівних матеріалів та документів, а також наукових публікацій й висвітлюють різноманітні аспекти міждержавного співробітництва.

Велика кількість публікацій в українській історіографії присвячена взаєминам Польщі з НАТО та ЄС. Тут потрібно згадати роботи В. Дем'яня [12], С. Диризи [13], ін., у яких піднімаються питання налагодження державою контактів з НАТО та ЄС, переговорного процесу та процедури набуття членства, а також питанням внутрішніх трансформацій, спрямованих на досягнення відповідності союзним стандартам. Певне місце в роботах належить питанням ставлення політикуму та широкої громадськості до зовнішньополітичного вибору держави тощо. Ці, а також деякі інші питання євроатлантичної інтеграції Польщі, в тому числі в аспекті її наслідків для українсько-польського стратегічного партнерства, комплексного аналізу знайшли у монографіях Л. та М. Алексієвців, Н. Чорної «Польща на шляху до НАТО та ЄС», С. Бочарова «Шлях Польщі до Європейського Союзу». Аналізуючи широкий масив джерел та літератури, використовуючи новітній теоретико-методологічний інструментарій, автори комплексно висвітлили визначену проблему, що наповнило українську історіографію та сприяло подальшому розвитку «полоністики».

Базове підґрунтя формування концептуальних засад зовнішньої політики Польщі сягає в період Середньовіччя і стосується правлячої династії Ягеллонів та зазнає продовження в поглядах маршала Ю. Пілсудського, а пізніше Є. Гедройця та інших опозиційних до комуністичного режиму Польщі дописувачів паризького часопису «Культура». Попри те, що парадигма Гедройця найбільше стосувалася України, а також інших держав на польському східному кордоні, дослідники переконані, що

інтеграція Польщі в євроатлантичний простір та набуття членства в НАТО і ЄС є результатом успішної реалізації його ідей. Подібної точки зору дотримуються, зокрема, Д. Веденєєв [7], В. Комар [20], М. Сенич [29] та ін. Більше того відображення парадигми Є. Гедройця науковці вважають утвердження Польщі як експерта у взаєминах ЄС із сусідами на східному його кордоні. Щоправда, політика «східного виміру», з ініціативою якої офіційна Варшава виступила ще не будучи членом ЄС, була відкинута Брюсселем, і лише програма «Східне партнерство», розроблена у співпраці зі Швецією, була визнана офіційною стратегією спільноти у взаєминах з Україною, Молдовою, Білоруссю та республіками Закавказзя.

Інші проблемні питання зовнішньої політики Республіки Польща на глобальному рівні залишається не вельми дослідженим в українській історіографії, що зумовлює необхідність активізації наукових пошуків у заданому напрямку. Вітчизняна історична думка значну увагу приділяє політиці Польщі на субрегіональному, транскордонному рівні (взаємини РП у форматі Вишеградської групи; транскордонне співробітництво, в тому числі стосунки на рівні євро регіонів. Що стосується діяльності Вишеграду, то незважаючи на його започаткування у 1991 році, інтерес українських дослідників до різних аспектів його функціонування активізувався лише наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. Підґрунтям такого інтересу став вступ країн-членів об'єднання у НАТО та успішне просування їх до Європейського Союзу. Якщо початково науковці були зацікавлені лише питаннями появи Вишеградської групи та її діяльності в хлді трансформаційних процесів у Європі, то з часом до них додалися проблеми взаємин Вишеграду з Україною. Це зумовлювалось тим, що за вступом четвірки до Північноатлантичного альянсу та ЄС, одним із пріоритетних напрямів посиленої активності Вишеграду був проголошений регіон Східної Європи, чільне місце в якому посідає Україна.

Науковий доробок за тематикою на сьогодні представлений масивом публікацій, що по-перше представлений студіями, присвяченими генезі Вишеградської групи, інституційного та організаційно-правового аспектів її функціонування, позиції у рамках НАТО та ЄС [15; 34], ін., а по-друге – дослідженнями політики V-4 щодо України, в тому числі в аспекті сприяння успіхам євроатлантичної її інтеграції [28; 33], ін. В цих працях участь Польщі в діяльності об'єднання не зазнала безпосереднього аналізу, але звернення до них значно посприяло цілісному розумінню регіональної позиції РП, її місця у ЦСЄ. Що ж до політики Польщі у рамках Вишеграду, за невеликим виключенням розвідок С. Віднянського [8], Д. Мороза [26] та деяких інших дослідників, в українській історіографії теми вона залишається недостатньо проаналізованою.

Теоретико-концептуальні аспекти транскордонних взаємин, ключові напрями й інституційні форми співробітництва між прикордонними

регіонами держав-сусідів, у т.ч. на рівні євро-регіонів, а також успіхи, проблеми і перспективи розвитку співпраці значно більше привертають увагу вітчизняних науковців. Науковий доробок по темі повсякчас поповнюється новими розвідками, серед яких особливою ґрунтовністю виділяються роботи І. Журби [14], Є. Кіш [18], Н. Мікули [25] та ін. Виходячи із практичної значущості для України польського досвіду інтеграції в Європейський Союз, протягом останніх десятиліть українськими науковцями було підготовлено певну кількість досліджень із транскордонної взаємодії між нашими двома державами, в тому числі в рамках спільної участі у функціонуванні євро регіонів, а також політичного, торговельно-економічного, культурно-етнічного, гуманітарного аспектів співпраці між прикордонними регіонами Польщі та інших, сусідніх із нею держав. Політика Польщі на транскордонному рівні ґрунтовного висвітлення знала в наукових роботах І. Гуцуляка [11], Р. Пукала й Р. Федана [32] та ін. Співпраці України з іншими державами у межах євро регіонів присвятили свої роботи І. Дроненко [6], Р. Коцан [21] та ін. Незважаючи на те, що успіхи євро регіонів є далеко неоднаковими, дослідники переконані, що у реалізації проектів облаштування прикордонних, здебільшого депресивних регіонів, вирішення екологічних, торговельно-економічних, інфраструктурних проблем, розвитку туризму тощо, їхня роль сумніву не викликає. Це обумовлюється, на додаток тим, що більшість із них, об'єднуючи держави-члени ЄС, функціонують на щедрі фінансові впливання з союзного бюджету.

Географія публікацій, проведення наукових конференцій та круглих столів, дає підстави констатувати сформованість в Україні окремих наукових осередків вивчення регіоналістики та транскордонної співпраці. Аналіз української історіографії зовнішньої політики Польщі окресленого періоду, в контексті наукових статей, монографічних праць, дисертаційних досліджень, дає змогу говорити про наявність стійкого дослідницького інтересу відносно неї. Так, якщо наприкінці ХХ ст., як уже згадувалось, масив таких робіт був вкрай недостатнім, то у ХХІ ст. до нього додалися роботи М. Басараба [4], О. Бориняка [5], В. Гевко [10], ін. Хоча, потрібно зауважити, що здебільшого вони присвячені питанням українсько-польських взаємин та співробітництву Польщі з ЄС та НАТО, а інші питання польської зовнішньої політики періоду незалежного державотворення на рівні дисертаційних досліджень продовжують залишатися представленими недостатньо.

Тож, інтерес до історії сучасної Республіки Польща продовжує зростати. В Україні сформувались та успішно функціонують окремі центри історичної полоністики. Зростання кількості наукових публікацій, організація та проведення вітчизняними науковцями наукових та науково-практичних конференцій, круглих столів, присвячених саме зовнішньополітичній діяльності, у т.ч. міждер-

жавній взаємодії України та Польщі, відкриває, таким чином, хороші можливості для подальшої співпраці.

Список літератури

1. Алексієвець Л., Гевко В. Україна і Польща: шляхи співробітництва (1991–2004 рр.). Тернопіль: Ред.-вид. центр ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2009. 153 с.
2. Андрушків Б., Бакушевич Я. Україна і Польща: економічні аспекти співпраці // Економіка України. 2005. № 11. С. 82–85.
3. Баладинська І. Культурна політика Польщі в стосунку до сучасної України // *Studia politologica Ucraino-Polona*. 2013. Вип. 3. С. 209–217.
4. Басараб М. Б. Досвід європейської інтеграції Польщі: перспективи для України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. політ. наук: 21.01.01 / Національний інститут стратегічних досліджень, Національний інститут проблем національної безпеки. Київ, 2004. 15 с.
5. Бориняк О. К. Польсько-білоруські відносини (1991–2004): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук: 07.00.02 / НАН України; Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича. Львів, 2011. 25 с.
6. Верстяк А. В., Дроненко І. О. Аналіз функціонування єврорегіонів // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. 2012. Вип. 2. С. 7–27.
7. Веденсєв Д. Минуле як фактор конфліктів в українсько-польських стосунках // Українська правда. 2013. 4 липня. [Електронний ресурс]. URL: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2013/07/4/128710/>.
8. Віднянський С. В. Взаємодія учасників Вишеградської групи із зовнішньополітичним середовищем з етнополітичних питань // Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки. Вип. 22. Київ: Інститут історії України НАН України, 2012. С. 253–264.
9. Віднянський С. В., Мартинов А. Ю. Еволюція зовнішньої політики України (1991–2006 рр.) // Український історичний журнал. 2006. № 4. С. 32–51.
10. Гевко В. Р. Україна і Польща: особливості розвитку двосторонніх відносин (1991–2004 рр.): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук: 07.00.01 / Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. Чернівці, 2005. 20 с.
11. Гуцуляк І. Транскордонне співробітництво на східному та південному кордоні Польщі // Вісник Київського національного університету імені Т. Шевченка. Міжнародні відносини. 2007. № 35–36. С. 74–77.
12. Дем'янець В. Політична та соціально-економічна трансформація в Польщі у 90-х роках // Людина і політика. 2000. № 4. С. 29–34.
13. Дириза С. І. Правове регулювання Республікою Польща процесів європейської інтеграції // Нормативно-правове забезпечення процесів євроатлантичної інтеграції України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 24 вересня 2004 р. Вип. 1 / [за заг. ред. В. П. Горбуліна]. Київ, 2004. С. 122–126.
14. Журба І. Є. Транскордонне співробітництво країн Центральної та Східної Європи в умовах розширеного ЄС (питання теорії та практики): монографія. Хмельницький: ХНУ, 2008. 311 с.
15. Зеленько Г. Вишеградська четвірка матиме на Заході те, що заробить на Сході // Політика і час. 2005. № 2. С. 38–46.
16. Знахоренко О. Стратегічне партнерство в українсько-польських відносинах: державно-політичний та військовий аспекти // Людина і політика. 2004. № 3. С. 29–40.
17. Історія сучасного світу: соціально-політична історія XV–XX ст.: навч. посіб. / [ред. Ю. А. Горбань]. 2-е вид., доп. і перероб. Київ: Вікар, 2003. 435 с.
18. Кіш Є., Вишняков О., Лендєл Л. та інші. Транскордонне співробітництво та регіональна політика Європейського Союзу // На шляху до Європи. Український досвід єврорегіонів: [Проект Київського центру Інституту Схід-Захід] / [за ред. С. Максименка, І. Студеннікова]. Київ: Логос, 2000. С. 13–34.
19. Колесник В. П. Україна – Польща: від «рівновіддаленості» до «стратегічного партнерства» (перша половина 90-х років XX століття) // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. Науковий журнал. Серія: Міжнародні відносини. 2009. № 3. С. 49–53.
20. Комар В. Ягайлонська традиція в політиці Польщі // Галичина. Науковий і культурно-просвітний краєзнавчий часопис. 2012. Ч. 20–21. С. 216–222.
21. Коцан Р. І. Функціонування єврорегіонів за участю Польщі: досвід для України // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. 2009. Вип. 4. С. 107–111.
22. Литвин В. Зовнішня політика України: 1990–2000 // Віче. 2000. № 11. С. 3–48.
23. Медвідь Ф. М. Стратегічне партнерство України і Польщі в умовах багатополярного світу // Наукові праці МАУП. 2011. Вип. 1(28). С. 33–38.
24. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980–2000 рр.): підруч. для студ. вузів / ред. С. В. Головка. Київ: Либідь, 2001. 624 с.
25. Мікула Н. Єврорегіони: досвід та перспективи. Львів: ІРД НАН України, 2003. 222 с.
26. Мороз Д. О. Формування системи багатостороннього співробітництва країн-членів Вишеградської четвірки (1991–2004 рр.): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук: 07.00.02 / НУ «Києво-Могилянська академія». Київ, 2006. 16 с.
27. Поздняков В., Ганжа С. Новые страны на пороге Европейского Союза // Международная жизнь. 1999. № 3. С. 37–44.
28. Семенович А. Відносини України з країнами Вишеградської групи на сучасному етапі // Наукові записки «Транскордонне співробітництво у контексті перспектив європейської інтеграції України». Серія: Політичні науки. Острог: Вид-во Нац. ун-тету «Острозька академія», 2010. Вип. 4. С. 209–215.

29. Сенич М. Проблема української незалежності в політичній думці Єжи Гедройця // Науковий і культурно-просвітній краєзнавчий часопис «Галичина». Науковий журнал. 2010. Ч. 17. С. 333–343.

30. Тимків Я. Теорія і практика сучасної європейської політики безпеки: приклад Польщі: навч. посіб. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. 224 с.

31. Трофимович В. Політичні відносини України та Республіки Польща // Наукові записки «Транскордонне співробітництво у контексті перспектив європейської інтеграції України». Серія: Політичні науки. Острог: Вид-во Нац. ун-ту «Острозька академія». 2010. Вип. 4. С. 121–133.

32. Федан Р., Пукала Р. Транспортна та прикордонна інфраструктура в процесі активізації східної прикордонної зони Польщі // Соціально-

економічні проблеми сучасного періоду України. 2014. Вип. 2. С. 78–88.

33. Чорна Н. М. Трансформація польсько-російських відносин у світлі реалізації Польщею стратегії інтеграції до Європейського Союзу / гол. ред. Л. М. Алексівець // Україна–Європа–Світ: Міжнар. зб. наук. пр. Серія: Історія, міжнародні відносини. Вип. 4. Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2010. С. 83–88.

34. Шелест Г., Полтораков О. «Вишеградська четвірка»: у пошуках субрегіональної безпеки? // Зовнішні справи. 2011. № 7–8. С. 30–32.

35. Янків М. Україна і Польща: стратегічне партнерство в системі геополітичних координат (політико-економічний і секторальний аналіз): монографія. Львів: Світ, 2011. 384 с.

VOL 1, No 51 (2021)

Scientific discussion
(Praha, Czech Republic)

ISSN 3041-4245

The journal is registered and published in Czech Republic.

Articles are accepted each month.

Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

- **Chief editor:** Zbyněk Liška
- **Managing editor:** Štěpán Kašpar
- Leoš Vaněk (Metropolitní univerzita)
- Jarmila Procházková (Univerzita Karlova v Praze)
- Hugues Bernard (Medizinische Universität Wien)
- Philip Brinkerhoff (Universität zu Köln)
- Zofia Jakubowska (Instytut Stosunków Międzynarodowych)
- Łukasz Woźniak (Uniwersytet Warszawski)
- Petr Novikov — Ph.D, Chair of General Psychology and Pedagogy.
- Daniel Skvortsov — Ph.D., assistant professor of history of medicine and the social sciences and humanities.
- Lyudmila Zhdannikova — PhD in geography, lecturer in social and economic geography

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal.

Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

«Scientific discussion»

Editorial board address: Korunní 1151/67, 130 00 Praha 3-Vinohrady

E-mail: info@scientific-discussion.com

Web: www.scientific-discussion.com